

for det Andet kan man være temmelig vis paa, at Indstillingerne ikke ville blive mange, saa jeg tvivler noget paa, at de Raadesbeviisninger gennem Titlers Meddelelse, som i Fremtiden ville skee, ville blive talrige. — Hvad de under Nr. 2 og 3 stillede Vædringsforslag angaaer, da kan jeg ikke være enig med den ærede Forslagsstiller (Schmann) i, at de holde sig fuldkommen indenfor den rayon, som er givet Lovforslagets § 7. Det forekommer mig, at de ere et Stykke af en Rangforordning, og navnlig forekommer Nr. 3 mig at ligge aldeles udenfor det, der efter min Mening kan optages i Loven, nemlig som Betingelser, hvorunder Embedsmændene antages til deres Tjenester. Jeg maa iøvrigt med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 rette en Feil, som jeg begik forrige Gang, og som det ærede Medlem her ligesom mig (Ploug) har optaget idag, og som jeg, som sagt, ikke kan forsvare at lade gaae hen, uden at rette den. Det er nemlig, skjøndt jeg indrømmer, at det vilde være det Naturlige og Rigtige, ikke saa, at Rangene falder bort med Embedet. Embedstitlen falder bort, men i Forord. af 14de October 1746 er det udtrykkelig bestemt, at de Embedsmænd, som afskediges i Raade, beholde den Rang, de have havt som Embedsmænd. Der foreligger altsaa i denne Henseende en Feiltagelse fra min Side; jeg har ved mine Vitringer nærmest tænkt paa Embedstitlen. Det forekommer mig at være klart, at, naar man ikke har Embedet, kan man heller ikke have det, der betegner Embedet, men Rangene er ifølge den af mig nævnte Bestemmelse Noget, der er forbeholdt de Vedkommende, naar de gaae bort fra Stillingerne. Om man nu bør gaae saavidt, som det ærede Medlem har foreslaaet, og berøve dem denne Rang, det tilstaaer jeg, staaer mig ikke ganske klart; det forekommer mig, at man vil opnaae Alt, hvad der egentlig kan ønskes, naar der er givet dem Udgang til at kunne blive frie for Rangene, naar de ønske at blive frie for den, og de ville jo, dersom de ønske det, have en særegen Opfordring dertil, idet de, efterat have forladt Embedet, ville komme til at betale Rangskat af den Rang, de vedblive at beholde. Jeg troer altsaa, at forsaavidt vil der ikke være nogen Nødvendig-

hed for det Forslag, som er stillet under Nr. 2, naar der, som sagt, forbeholdes Vedkommende, ligesom Andre, der have Rang, at kunne blive frie for den, naar de ønske det. — Hvad Forslaget under Nr. 3 angaaer, da har jeg tilladt mig at sige, at det forekommer mig at ligge noget udenfor det rimelige Omraade af en Rangbestemmelse i en Lønningslov, og skjøndt jeg ikke tør modsigte det ærede Medlem — thi jeg har ingen Erfaring i denne Henseende — i, at den personlige Rang er bleven tagttaget i Commissioner, kan jeg dog sige, at det ialfald er imod den gjældende Ret; thi ifølge Cabinetsordre af 31te December 1770 er denne personlige Rang aldeles intetbetydende, undtagen ved Hoffet og Ceremonier o. desl., hvorimod det udtrykkelig tilkjendegives, at i alle Collegier, i alle Corporationer o. desl. træder den personlige Rang tilbage, og der bliver kun Spørgsmaal om at ordne de Vedkommende efter deres Anciennitet. Det er Noget, som vistnok ogsaa gjælder for Statsraadsmedlemmerne, og som har været tagttaget i Statsraadet, saa den Anvendelse har denne Cabinetsordre ialfald faaet. Naar jeg sammensætter disse Betragtninger i Forbindelse med, hvad det samme ærede Medlem, som jeg oftere har hentydet til (Ploug), udtalte om Stillingen til det andet Thing, da forekommer det mig, som jeg har tilladt mig at sige, at man ikke vil kunne faae noget andet endeligt Resultat ud af Vedtagelsen af disse Forslag, end at Paragraphen gaaer ud, og derved haade miste man det, at faae gjort et Indhug i Titel- og Rangvæsenet, og paatvinger tillige Embedsmændene, hvad man efter min Formening ikke bør, naar de faae nye Lønninger, ved hvis Bestemmelse der er taget Hensyn til, at de skulde være frie for Rangskat — paatvinger dem Rangskatten. Der er iøvrigt en Betragtning til, som jeg navnlig overfor disse Forslag vil gjøre gjældende, og det er den, at jeg maa ansee det for at være af Interesse, og af ikke liden Interesse, at see denne Lov endelig vedtagen saasnart som muligt, fordi den daaer saa at sige Grundlaget og Betingelserne for de øvrige Lønningslove. — Jeg kommer nu til § 12 og skal der først standse ved Vædringsforslaget under Nr. 5, stillet af det ærede 4de Medlem for